

Sygn. akt II Cs 243/14

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2014 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Mariola Wojtkiewicz (spr.)

Sędziowie SO Marzenna Ernest

SO Sławomir Krajewski

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2014 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi G. W. o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie II Co 74/14, prowadzonej przez Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie z wniosku G. W. przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu Szczecin – Centrum w Szczecinie o zavezwanie do próby ugodowej

postanawia:

odrzucić skargę.

UZASADNIENIE

G. W. dnia 8 września 2014r. wniósł skargę o stwierdzenie, iż w sprawie toczącej się przez Sądem Rejonowym Szczecin – Centrum w Szczecinie pod sygn. akt II Co 74/14 nastąpiła przewlekłość postępowania oraz wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od Skarbu Państwa kwoty 20.000 zł.

Skarżący wskazał, że w dniu 06 sierpnia 2014 r. odbyło się posiedzenie w sprawie zawarcia ugody między skarżącym a Skarbem Państwa – Sądem Rejonowym Szczecin – Centrum w Szczecinie. Do dnia wniesienia skargi skarżący nie otrzymał pisemnej decyzji Sądu Rejonowego, co w ocenie skarżącego jest oczywistym naruszenie prawa strony, w tym do prawa podjęcia dalszych czynności w sprawie np. odwołania się. Skarżący podniósł, iż zwłoka oraz zaniedbanie jakiego dopuścił się Sąd Rejonowy spowodowało oddalenie i opóźnienie wysłania przez niego dokumentów do Parlamentu Europejskiego, co naraziło skarżącego na dodatkowe koszty i utratę czasu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga podlegała odrzuceniu.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z 2004 r., Nr 179, poz. 1843, ze zm.) skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie.

W orzecznictwie powszechnie przyjmuje się, iż skarga na przewlekłość postępowania może być wniesiona jedynie do jego prawomocnego zakończenia. Skarga wniesiona po zakończeniu postępowania co do istoty sprawy jest niedopuszczalna i podlega odrzuceniu (vide: postanowienia SN: z dnia 25 lipca 2013 r., KSP 5/13, LEX nr 1341285 oraz z dnia 27 lipca 2005 r., III SPP 127/05, PiZS 2005/11/25). Powyższe unormowanie wynika z faktu, iż celem skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki nie

jest jedynie stwierdzenie przewlekłości jaka wystąpiła w postępowaniu sądowym, lecz spowodowanie podjęcia przez sąd, przed którym postępowanie w sprawie jeszcze się toczy i jest dotknięte przewlekłością, działań zapobiegających dalszej przewlekłości postępowania. Z tego też względu skarga może być wniesiona jedynie w czasie toczącego się postępowania sądowego (por. postanowienia SN: z dnia 29 stycznia 2013 r., WSP 5/12, LEX nr 1252738 oraz z dnia 07 czerwca 2006 r., III CSP 1/06 LEX nr 347333)

Przenosząc powyższe na grunt rozpoznawanej sprawy godzi się zauważyć, iż postępowanie sądowe objęte skargą zakończyło się w dniu 06 sierpnia 2014 r., gdyż na posiedzeniu pojednawczym, które to odbyło się w tym dniu, Przewodniczący stwierdził, iż nie doszło do zawarcia ugody. Powyższe stwierdzenie spowodowało, iż postępowanie w sprawie o zawezwanie do próby ugodowej zostało zakończone i dalej nie będzie się toczyć. Sąd w postępowaniu pojednawczym, bez względu na to czy doszło do zawarcia ugody czy też ugoda nie została zawarta, nie musi wydawać decyzji o zakończeniu tego postępowania. Wniosek taki należy wyprowadzić z treści przepisów art. 184 - 186 k.p.c. regulujących postępowanie pojednawcze.

Co prawda Sąd I instancji, nie zważając na fakt przebywania wzywającego w zakładzie karnym, jedynie zawiadomił go o terminie posiedzenia pojednawczego, nie wydając decyzji o jego doprowadzeniu. Wzywający zatem nie mógł osobiście uczestniczyć w posiedzeniu. Niemniej jego nieobecność nie była powodem niezawarcia ugody. Z oświadczenia pełnomocnika przeciwnika złożonego na posiedzeniu pojednawczym wynika, iż nie widział on możliwości zawarcia ugody sądowej (k.25). To zaś prowadzi do konstatacji, iż nawet, gdyby wzywający był obecny na posiedzeniu pojednawczym w dniu 06 sierpnia 2014 r., to wobec jednoznacznej postawy przeciwnika, nie zostałaby zawarta ugoda.

Przepis art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z 2004 r. Nr 179, poz., 1843 ze zm.) stanowi, że w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania toczącego się na skutek skargi Sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy. Zgodnie z powołanym przepisem rozwiązania należy szukać w treści przepisu art. 370 k.p.c. w związku z art. 373 k.p.c. i art. 397 § 2 k.p.c., który stanowi, że niedopuszczalne zażalenie podlega odrzuceniu. Tak samo należy postąpić z niedopuszczalną skargą na przewlekłość postępowania, co też Sąd Okręgowy postanowił.